

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 991

Warszawa, 23 października 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Tadeusza Tomaszewskiego.

(-) Romuald Ajchler; (-) Leszek Aleksandrak; (-) Marek Balt; (-) Jacek Czerniak; (-) Eugeniusz Czykwin; (-) Tomasz Garbowski; (-) Tadeusz Iwiński; (-) Dariusz Joński; (-) Tomasz Kamiński; (-) Leszek Miller; (-) Grzegorz Napieralski; (-) Cezary Olejniczak; (-) Artur Ostrowski; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Bogusław Wontor; (-) Stanisław Wziątek; (-) Zbyszek Zaborowski; (-) Ryszard Zbrzyzny.

USTAWA

z dnia 2012 r.

o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Art. 1.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz. 415 z późn. zm. ¹) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 44 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

"4a) refundowanie kosztów poniesionych z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika przez osobę fizyczną prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą;"

2) dodaje się art. 47a w brzmieniu:

"Art. 47a.

1. Starosta może zawrzeć, z pracodawcą będącym osobą fizyczną prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, umowę, przewidującą refundowanie poniesionych przez niego kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, w związku z zatrudnieniem pracownika, pod warunkiem że:

- 1) pracodawca wykonuje działalność gospodarczą od co najmniej 12 miesięcy,
- 2) w dniu zawarcia umowy oraz w ciągu 12 miesięcy poprzedzających datę zawarcia umowy pracodawca nie zatrudniał żadnego pracownika lub zatrudniał co najwyżej jednego pracownika.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367, Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 052, Nr 161, poz. 1278, Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 81, poz. 531, Nr 238, poz. 1578, Nr 239, poz. 1593, Nr 254, poz. 1700, Nr 257, poz. 1725 i 1726, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1206 i 1211, Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 589, poz. 637, poz. 769.

2. Refundacja nie przysługuje z tytułu zatrudnienia małżonka, zstępnych, wstępnych, pasierba, zięcia, synowej, rodzeństwa, ojczyma, macochy i teściów.
3. Refundacja z tytułu zatrudnienia pracownika może nastąpić w przypadku, gdy pracodawca zatrudnia pracownika w pełnym wymiarze czasu.
4. Jeżeli w dniu złożenia do starosty wniosku o zawarcie pierwszej umowy, o której mowa w ust. 1 lub w okresie 12 miesięcy poprzedzających ten dzień pracodawca:
 - 1) nie zatrudniał pracownika – w ciągu 60 kolejnych miesięcy może otrzymać refundację składek z tytułu zatrudnienia maksymalnie dwóch pracowników,
 - 2) zatrudniał jednego pracownika – w ciągu 60 kolejnych miesięcy może otrzymać refundację składek z tytułu zatrudnienia jednego, nowego pracownika,
5. Miesięczna, maksymalna kwota refundowanych składek z tytułu zatrudnienia jednego pracownika, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kwoty składek ustalonych od podstawy wymiaru równej 80% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.
6. Refundacja składek następuje przez okres zatrudnienia pracownika, ale nie dłuższy niż kolejne 18 miesięcy.
7. Kwoty refundowanych składek starosta przekazuje pracodawcy co miesiąc, na zasadach określonych w umowie, o której mowa w ust. 1, po ich opłaceniu przez pracodawcę."

3) w art. 108 ust. 1 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

"14) kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne refundowanych pracodawcy, o których mowa w art. 47 i 47a;"

4) dodaje się art. 109e w brzmieniu:

"Art. 109e

1. Łączna kwota środków Funduszu Pracy, udostępnionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dysponentowi Funduszu Pracy oraz przekazanych w danym roku przez dysponenta Funduszu Pracy na realizację zadań określonych w ustawie, nie może być niższa niż suma kwoty równej 90% przychodów

Funduszu Pracy w danym roku kalendarzowym i kwoty równej 80% stanu środków Funduszu na koniec roku poprzedniego.

2. Jeżeli stopa bezrobocia rejestrowanego na koniec sierpnia danego roku kalendarzowego, podawana do publicznej wiadomości przez Główny Urząd Statystyczny jest niższa niż 8%, to wskaźniki 90% i 80% określone w ust. 1 otrzymują w następnym roku kalendarzowym odpowiednio wielkość 80% i 65% a jeżeli stopa bezrobocia rejestrowanego jest niższa niż 5% - wskaźniki te otrzymują w następnym roku kalendarzowym odpowiednio wielkość 70% i 50%."

Art. 2

1. W 2013r. wskaźnik 80% określony w art. 109e ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 otrzymuje wielkość 40%.
2. W 2014r. wskaźnik 80% określony w art. 109e ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 otrzymuje wielkość 65%.

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013r.

UZASADNIENIE

Aktualny stan faktyczny i prawny, potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Według danych Narodowego Spisu Powszechnego z II kwartału 2011r. w Polsce pracowało 14.153 tys. osób; w tym czasie 1.940 tys. Polaków pracowało za granicą a liczba bezrobotnych w Polsce wyniosła 2.097 tys; w sumie dla Polski nie pracowało więc 4.037 tys. osób, co stanowi aż 28,5% liczby pracujących w Polsce.

Wskaźnik zatrudnienia osób w wieku produkcyjnym (18/59/64) wynosił 57,8% i należał do najniższych w Unii Europejskiej. Osiągnięcie średniego wskaźnika zatrudnienia krajów UE wymagałoby zwiększenia zatrudnienia w Polsce o 2,6 mln osób.

W latach 2011-2015 na rynku pracy pojawi się druga, ostatnia i największa w okresie powojennym fala absolwentów szkół ponadgimnazjalnych, która osiągnie 3,5 mln - średnio 700 tys. rocznie.

W latach 2008-2011 nastąpił duży wzrost bezrobocia - z 1.474 tys. do 1.983 tys., czyli o ponad 500 tys. osób. Ponad 400 tys. młodych ludzi do 24 roku życia było zarejestrowanych jako bezrobotni. Najszybciej rosła liczba bezrobotnych z wyższym wykształceniem: ze 144 tys. osób w 2008 r. do 250 tys. w 2011 r., czyli o ponad 70%.

W latach 2008-2011 obserwujemy malejącą liczbę ofert pracy oraz rosnącą liczbę absolwentów. W efekcie liczba bezrobotnych na jedną ofertę pracy zwiększyła się ponad trzykrotnie,

W pięcioleciu 2011–2015 trzeba utworzyć ponad 2 mln nowych miejsc pracy, aby pracę znaleźli absolwenci wchodzący na rynek pracy i aby zmniejszyć duże bezrobocie, szczególnie młodych ludzi. W przeciwnym wypadku najpierw wzrośnie bezrobocie młodzieży, a następnie druga, wielka fala absolwentów przekształci się w drugą falę emigracji zarobkowej.² Jak pokazują wszystkie badania – prawdopodobieństwo powrotu do kraju większości młodych ludzi, którzy znajdują za granicą stabilizację zawodową i rodzinną, jest minimalne.

W większości krajów OECD i Unii Europejskiej wynagrodzenia rosną mniej więcej proporcjonalnie do wzrostu wydajności pracy, co odgrywa ważną funkcję dla wzrostu popytu. W Polsce w latach 2009-2010 wskaźnik ten spadł do bardzo niskiego poziomu 0,28.

Efektywność dziesięciu powiatów najlepiej gospodarujących Funduszem Pracy wyniosła 77%, a dziesięciu najgorzej gospodarujących tylko 31%, Oznacza to,

² Opinia BAS 429/12 (prof. M. Kabaj)

że istnieją duże rezerwy poprawy efektywności zatrudnieniowej – ale nie jest to możliwe bez nakładów finansowych.

Spośród różnych form wspierania zatrudnienia, finansowanych ze środków Funduszu Pracy, największe efekty przynosiło w przeszłości finansowanie podejmowania działalności gospodarczej przez bezrobotnych.

W 2011r. gwałtownie zmniejszono wydatki z Funduszu Pracy, proces ten kontynuowano także w 2012r. W efekcie na koniec 2012r. zgromadzone rezerwy Funduszu Pracy wyniosą ok. 7,2 mld. zł. A fundusz ten jest finansowany obecnie prawie wyłącznie ze składek pracodawców.

Powodem takiego stanu jest fakt, że minister właściwy do spraw finansów publicznych ma faktyczną władzę nad Funduszem Pracy – to on bowiem decyduje, jakie kwoty w danym roku mają być przekazane dysponentowi Funduszu. Dysponent Funduszu (minister właściwy do spraw pracy) ma bardzo ograniczone możliwości decyzyjne – de facto musi bowiem prosić Ministra Finansów o środki Funduszu. W warunkach rosnącego bezrobocia taką sytuację należy uznać za nienormalną. Przywrócenie równowagi w relacjach obu ministrów i stworzenie sytuacji, w której o Funduszu Pracy będzie faktycznie decydował minister właściwy do spraw pracy, to podstawowy warunek zwiększenia efektywności działań państwa na rynku pracy.

Jak pokazały doświadczenia z przeszłości, największą efektywność uzyskiwało dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej przez osoby bezrobotne. Wnioskodawcy uważają, że wprowadzenie obecne przepisy ustawy są wystarczające aby ten kierunek działań mógł zostać potraktowany priorytetowo, to jednak musi nastąpić znaczące zwiększenie nakładów finansowych i temu właśnie ma służyć "wyzwolenie" środków Funduszu Pracy z rąk Ministra Finansów.

Celem uchwalenia ustawy jest także rozszerzenie obecnego katalogu instrumentów rynku pracy o nowy instrument - refundowanie kosztów poniesionych z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika przez osobę fizyczną prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą. Dla osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą decyzja o zatrudnieniu pierwszego lub drugiego pracownika to skok jakościowy w prowadzonym biznesie. Wnioskodawcy chcą, aby państwo ułatwiało ten skok – podobnie jak to czyniło w przeszłości (za rządów SLD), ułatwiając „pierwszy krok” osobom podejmującym działalność gospodarczą, poprzez stworzenie

możliwości płacenia w początkowym okresie działalności znacznie obniżonych składek na ubezpieczenie społeczne.

Istota projektowanych regulacji

Projektowana ustawa wprowadza zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Celem pierwszej zmiany, zawartej w art. 1 pkt 1-3, jest uzupełnienie katalogu instrumentów rynku pracy o nowy instrument, jakim ma być „refundowanie kosztów poniesionych z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika przez osobę fizyczną prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą”. Poprzez zmianę zawartą w art. 1 pkt 1 (dodanie w art. 44 zmienianej ustawy nowego pkt. 4a) instrument ten zostaje wprowadzony do katalogu instrumentów rynku pracy. Zmiana zawarta w art. 1 pkt 2 (dodanie nowego art. 47a w zmienianej ustawie) zawiera szczegółowy opis warunków, na jakich ten instrument będzie mógł być stosowany przez starostów. Najważniejsze elementy projektowanego rozwiązania to:

- warunek, że pracodawca otrzymujący refundację prowadzi działalność gospodarczą od co najmniej 12 miesięcy oraz, że w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku do starosty nie zatrudniał żadnego pracownika lub zatrudniał najwyżej jedną osobę (proponowany art. 47a ust. 1 zmienianej ustawy),
- wykluczenia z prawa do refundacji przypadków, gdy zatrudniani są członkowie najbliższej rodziny (proponowany art. 47a ust. 2 zmienianej ustawy),
- prawo ubiegania się refundację tylko w przypadku, gdy pracownik jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy (proponowany art. 47a ust. 3 zmienianej ustawy),
- ustalenie, że w ciągu kolejnych 60 miesięcy można otrzymać raz refundację z tytułu zatrudnienia pierwszego pracownika i raz z tytułu zatrudnienia drugiego pracownika (proponowany art. 47a ust. 4 zmienianej ustawy),
- wprowadzenie limitu, zgodnie z którym miesięczna, maksymalna kwota refundowanych składek nie może przekroczyć kwoty składek ustalonych od podstawy wymiaru równej 80% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego (proponowany art. 47a ust. 5 zmienianej ustawy),

- wprowadzenie kolejnego ograniczenia, zgodnie z którym składek będą refundowane przez okres zatrudnienia pracownika, ale nie dłuższy niż kolejne 18 miesięcy (proponowany art. 47a ust. 6 zmienianej ustawy),
- określenie, że składki powinny być przekazywane pracodawcy co miesiąc, po ich opłaceniu przez pracodawcę (proponowany art. 47a ust. 7 zmienianej ustawy).

Porównując proponowany instrument z instrumentem zawartym obecnie w art. 44 pkt 4 widać, że jest to rozwiązanie odmienne – z jednej strony szersze, bo obejmuje wszystkich pracowników, a nie tylko skierowanych bezrobotnych, a z drugiej strony węższe – bo obejmuje nie wszystkich pracodawców, lecz tylko takich, którzy dotychczas nie mają wcale lub mają bardzo małe doświadczenie w zatrudnianiu pracowników a sami są osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą.

Celem drugiej zmiany (art. 2 pkt 4) jest wyeliminowanie sytuacji, z jaką mamy do czynienia obecnie, gdy Minister Finansów de facto blokuje możliwość wykorzystania środków zgromadzonych w Funduszu Pracy. Zgodnie z proponowanym do dodania w zmienianej ustawie art. 109e łączna kwota środków Funduszu Pracy, udostępnionych przez Ministra Finansów Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej oraz przekazanych w danym roku przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej na realizację zadań ustawowych, nie może być niższa niż suma kwoty równej 90% przychodów Funduszu Pracy w danym roku kalendarzowym i kwoty równej 80% stanu środków Funduszu na koniec roku poprzedniego. Niższe wskaźniki zostały przewidziane w sytuacji niskiego bezrobocia w sierpniu roku poprzedniego. Ponadto, w art. 2 określono niższe wskaźniki dla lat 2013 i 2014 – co wynika z chęci rozłożenia w czasie procesu wydatkowania rezerwy, jaka została zgromadzona w Funduszu Pracy w latach 2011-2012.

Przewidywane skutki projektowanej ustawy

Projektowana ustawa zakłada znaczny wzrost faktycznego wykorzystania środków Funduszu Pracy na działania, mające na celu zmniejszenie skali bezrobocia w Polsce – w porównaniu z wykorzystaniem tych środków w 2011 i 2012r. Zgodnie z projektem wydatki Funduszu powinny wynieść w 2013r. ok. 8,7 mld zł, pochodzących z bieżących składek oraz ok. 2,9 mld. zł z rezerw zgromadzonych w Funduszu na koniec 2012r. Oznacza to razem ok. 11,6 mld. zł. oraz 12,1 mld. zł w 2014r. O

sposobie wydatkowania tych środków decydować winien dysponent Funduszu, chociaż zdaniem wnioskodawców jako priorytetowe należy potraktować:

- dofinansowanie składek pracowników, zatrudnionych przez osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą (zgodnie z proponowanym nowym instrumentem rynku pracy, zawartym w projekcie), gdyż podjęcie przez nich decyzji o zatrudnieniu pracownika to skok jakościowy w prowadzonym biznesie; sektor ten jest zdolny do wygenerowania w krótkim okresie znaczącej liczby miejsc pracy; kwota 1,6 mld. zł wystarczyłaby na refundację składek co najmniej dla 150 tys. pracowników w 2013r. a kwota 2,4 mld. na kontynuowanie dofinansowania składek opłacanych w związku z zatrudnieniem tych pracowników w 2014 oraz zatrudnienie w tym roku co najmniej kolejnych 150 tys. osób - i to przy założeniu, że ich wynagrodzenie wynosiłoby 80% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia,
- dofinansowanie kosztów podjęcia działalności gospodarczej, bo jest to instrument bardzo skuteczny, a na skutek ograniczenia wydatków Funduszu Pracy w ostatnich latach został poważnie ograniczony; wnioskodawcy uważają, że kwota ok. 2,8 mld. zł powinna umożliwić podjęcie działalności gospodarczej corocznie przez ok. 100 tys. osób.

Projektowana ustawa, na skutek stworzenia możliwości zwiększenia wydatków z Funduszu Pracy na aktywną politykę rynku pracy, spowoduje nie tylko zahamowanie prognozowanego przez rząd wzrostu bezrobocia w 2013r. ale jego coroczny, stopniowy spadek.

Skutki budżetowe i źródła finansowania

Projektowana zakłada utrzymanie wpływów Funduszu Pracy na dotychczasowym poziomie. Oznacza to także, że dotychczasowe obciążenia finansowe pracodawców nie będą zmieniane.

Ustawa zakłada jedynie, że przychody Funduszu Pracy nie będą gromadzone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, lecz wydatkowane zgodnie z ustawowym celem tego funduszu.

Projektowana ustawa będzie miała pozytywny efekt dla finansów publicznych. Wzrost liczby osób zatrudnionych oraz osób prowadzących działalność gospodarczą oznacza wzrost wpływów podatkowych Państwa, wzrost przychodów FUZ i NFZ oraz

spadek wydatków na finansowanie świadczeń społecznych. Pośrednio pobudza to popyt wewnętrzny, ożywia gospodarkę i kreuje kolejne miejsca pracy.

Szczegółowe skutki dla sektora finansów publicznych zależą od rodzaju wydatków, jakie zostaną sfinansowane z tych „uwolnionych” środków Funduszu Pracy. Skumulowane pozytywne efekty dla finansów publicznych można szacować na co najmniej 1 mld. zł. w 2013r. i co najmniej 3 mld. zł. w 2014r..

Akty wykonawcze związane z projektowaną ustawą

Uchwalenie projektowanej ustawy nie spowoduje konieczności wydawania nowych, jak również zmiany istniejących aktów prawnych.

Zgodność projektowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 7 listopada 2012 r.

BAS-WAPEiM-2824/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i
instytucjach rynku pracy (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Tadeusz
Tomaszewski)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, ze zm.) przewiduje wprowadzenie do zmienianej ustawy regulacji, która umożliwiałaby staroście zawieranie z pracodawcami, będącymi osobami fizycznymi, prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą, umów przewidujących refundowanie poniesionych przez przedsiębiorców kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika. Projekt uzależnia możliwość refundacji od spełnienia przez pracodawcę pewnych warunków: prowadzenie działalności gospodarczej od przynajmniej dwunastu miesięcy, zatrudnianie w dniu zawarcia umowy co najwyżej jednego pracownika, zatrudnienie pracownika w pełnym wymiarze czasu. Projekt określa również jakie osoby nie byłyby objęte refundacją.

Projekt reguluje także udostępnianie środków Funduszu Pracy przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dysponentowi Funduszu Pracy.

Projekt zawiera przepis przejściowy. Zgodnie z projektem, ustawa ma wejść w życie 1 stycznia 2013 r.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE) wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom

lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przepis art. 107 ust. 2 TfUE wymienia kategorie pomocy, które są uznane za zgodne z rynkiem wewnętrznym. Należy do nich np. pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom, pod warunkiem, że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów. Natomiast art. 107 ust. 3 TfUE wymienia kategorie pomocy, które mogą być uznane za zgodne z rynkiem wewnętrznym. Do tych kategorii należą m.in. pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia, czy też pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja Europejska jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeżeli uznaje ona, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 TfUE, wszczyna bezzwłocznie tzw. formalną procedurę dochodzenia, która zmierza do wydania decyzji w sprawie zniesienia lub zmiany tej pomocy przez państwo w określonym przez nią terminie. W innym przypadku wydaje decyzję stwierdzającą, że środek będący przedmiotem zgłoszenia nie stanowi pomocy, albo decyzję, że środek jest zgodny z rynkiem wewnętrznym (decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń). Państwo członkowskie nie może wprowadzać w życie projektowanych środków, dopóki procedura notyfikacyjna nie doprowadzi do wydania przez Komisję decyzji końcowej.

Przepis art. 109 TfUE upoważnia Radę do wydania wszelkich właściwych rozporządzeń w celu zastosowania art. 107 i 108 TfUE. W szczególności Rada może określić warunki stosowania art. 108 ust. 3 i kategorie pomocy zwolnione z tej procedury.

Na podstawie art. 109 TfUE, w celu określenia szczegółowych zasad stosowania art. 108 TfUE zostało wydane **rozporządzenie Rady 659/1999/WE** (Dz. Urz. WE L 83 z 27.3.1999, s. 1). Państwom członkowskim pozostawiono swobodę uregulowania w prawie krajowym szczegółowego trybu postępowania przy notyfikowaniu planowanej pomocy publicznej, w szczególności wskazanie organu krajowego właściwego w sprawach notyfikacji oraz określenie skutków notyfikacji na gruncie prawa krajowego.

Również na podstawie art. 109 TfUE Rada wydała **rozporządzenie (WE) Nr 994/98** z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Dz. Urz. WE L 142 z 14.5.1998 r., s. 1). Rozporządzenie to upoważnia Komisję do uznania, w drodze rozporządzeń, pewnych kategorii pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym i zwolnienia ich z obowiązku

zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE. Na podstawie rozporządzenia Rady, Komisja wydała szereg rozporządzeń, z których, ze względu na zakres projektu ustawy, należy przywołać **rozporządzenie (WE) Nr 800/2008** z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. WE L 214 z 9.8.2008 r., s. 3). Rozporządzenie ma zastosowanie do szeregu kategorii pomocy, w tym m.in. do pomocy na zatrudnienie dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw, pomocy dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji. Rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2013 r.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przewidziane w projekcie refundowanie przedsiębiorcom przez starostów kosztów poniesionych z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne pracowników stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 TfUE.

Nie jest to żadna z kategorii pomocy uznanych za zgodną ze wspólnym rynkiem na mocy rozporządzenia 800/2008. W szczególności projekt nie spełnia wymogów:

- pomocy na zatrudnienie dla małych i średnich przedsiębiorstw (art. 15 w zw. z załącznikiem I do rozporządzenia 800/2008), gdyż w ogóle nie odnosi się do obrotu przedsiębiorców, którzy mieliby być beneficjentami pomocy,
- pomocy w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji (art. 40 rozporządzenia 800/2008), gdyż – w przeciwieństwie do np. obowiązującego art. 47 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – w ogóle nie odnosi się do sytuacji zatrudnianego pracownika.

Przewidzianą w projekcie pomoc można oceniać także pod kątem zgodności z przepisami samego Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepis art. 107 ust. 3 lit. a dopuszcza uznanie za zgodą ze rynkiem wewnętrznym pomocy przyznawanej na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia. Decyzja o uznaniu pomocy za zgodną z rynkiem wewnętrznym należy jednak do Komisji Europejskiej, której należy notyfikować projektowane przepisy (art. 108 ust. 3 TfUE).

Uruchomienie postępowania notyfikacyjnego następuje na podstawie prawa krajowego, a w szczególności na podstawie art. 16a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, ze zm.). Zgodnie z przywołanym przepisem ustawy, w przypadku projektu ustawy będącej programem pomocowym opracowanym przez podmiot

niebędący organem administracji publicznej (np. Sejm), o opinię (m.in. w sprawie zgodności projektowanej pomocy ze wspólnym rynkiem i w sprawie obowiązku notyfikacji projektu) i przekazanie do Komisji projektu w celu dokonania jego notyfikacji występuje organ właściwy na podstawie regulaminu Sejmu. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 2 regulaminu Sejmu organem tym jest Marszałek Sejmu. Wniosek jest kierowany do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

IV. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przewiduje udzielanie pomocy publicznej, której nie można jednoznacznie zakwalifikować jako pomocy dozwolonej. W tym zakresie projekt wymaga wystąpienia do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o opinię.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 7 listopada 2012 r.

BAS-WAPEiM-2825/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Tadeusz Tomaszewski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, ze zm.) przewiduje wprowadzenie do zmienianej ustawy regulacji, która umożliwiałaby staroście zawieranie z pracodawcami, będącymi osobami fizycznymi, prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą, umów przewidujących refundowanie poniesionych przez przedsiębiorców kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika. Projekt uzależnia możliwość refundacji od spełnienia przez pracodawcę pewnych warunków: prowadzenie działalności gospodarczej od przynajmniej dwunastu miesięcy, zatrudnianie w dniu zawarcia umowy co najwyżej jednego pracownika, zatrudnienie pracownika w pełnym wymiarze czasu. Projekt określa również jakie osoby nie byłyby objęte refundacją.

Projekt reguluje także udostępnianie środków Funduszu Pracy przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dysponentowi Funduszu Pracy.

Projekt jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej, nie ma jednak na celu wykonania żadnego przepisu prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 03 grudnia 2012 r.

ZW/0714/309/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 03. 12. 2012

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 15 listopada 2012 r. o nr EK -020-421/12, dotyczące przedłożenia opinii nt. poselskiego projektu ustawy: **o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w załączeniu, uprzejmie przekazujemy opinie otrzymane z województw: świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego, łódzkiego, zachodniopomorskiego, podlaskiego, pomorskiego, małopolskiego i lubuskiego.**

Bogdan Ciepielewski

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

UWAGI WOJ. ŚWIĘTOKRZYSKIEGO DO PROJEKTU USTAWY O
PROMOCJI ZATRUDNIENIA
I INSTYTUCJACH RYNKU PRACY

Art.1

Dodanie art. 47

- a) Planowana zmiana dotycząca refundacji składek na ubezpieczenia społeczne wydaje się być wartościową innowacją rozszerzającą, w stosunku do istniejącego stanu prawnego, zakres stosowania refundacji kosztów poniesionych z tytułu opłacania składek związanych z zatrudnieniem nowego pracownika. Dotychczas obowiązująca ustawa przewiduje takie refundacje tylko w odniesieniu do osób bezrobotnych zarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy oraz ogranicza kwotę zwrotu do wysokości składki od 300% minimalnego wynagrodzenia. Proponowane rozwiązanie zakłada, że refundacja będzie dotyczyć **każdego** nowego pracownika bez względu na jego status na rynku pracy oraz ustala inny próg refundacji - będzie to składka od 80% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia. Może to wpłynąć na zwiększenie zainteresowania – dotychczas znikomego - tym udogodnieniem przez przedsiębiorców. W konsekwencji stanowić to może zachętę do zatrudniania nowych pracowników, wzrosnąć może liczba podmiotów korzystających z refundacji kosztów składek.
- Dla powiatowych urzędów pracy obsługa tego typu refundacji, w tym weryfikacja kosztów zatrudnienia pracowników niezarejestrowanych w PUP może oznaczać pewne trudności natury technicznej.
- b) Propozycja, by z możliwości refundacji wyłączyć zatrudnienie zstępnych, wstępnych, pasierba, zięcia, macochy teścia itd. wydaje się być zbyt restrykcyjna i trudna do wyegzekwowania. Ponadto w sposób nieuzasadniony dyskryminuje, propagowane skądinąd, firmy rodzinne.

Dodanie art. 109 e

Słuszna jest propozycja zwiększenia środków Funduszu Pracy przekazywanych dysponentowi FP oraz uzależnienie jej wysokości od sytuacji na rynku pracy mierzonej wysokością stopy bezrobocia.

Niezrozumiała natomiast jest treść artykułu 2, a zwłaszcza pkt.2, w którym na rok 2014 przewidziano zupełnie inną zasadę ustalania kwoty FP. Określony w tym punkcie wskaźnik 65% nie jest zgodny z opisanymi wcześniej regułami i nie jest jasne w jaki sposób został ustalony.

WOJEWÓDZKI URZĄD PRACY W ŁÓDZI

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA

90-608 Łódź, ul. Wólczańska 49; tel. 042 632-01-12, 042 633-49-09, fax 042 636-77-97
www.wup.lodz.pl; e-mail: lowu@praca.gov.pl

Łódź, dn. 26 listopada 2012

RP - 072/154/OG/12

Pan Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Związek Województw RP

W odpowiedzi na maila z dnia 22 listopada 2012 roku poniżej przesyłam uwagi w zakresie projektu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Wprowadzenie nowego instrumentu rynku pracy w postaci refundacji kosztów poniesionych z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, można uznać za rozwiązanie skierowane na wzmocnienia i rozwoju przedsiębiorczości w Polsce. Ograniczenie kosztów pracy może mieć wpływ na zmniejszenie zatrudnienia w ramach „umów śmieciowych” oraz na redukcję skali pracy nierejestrowanej. Jednakże zaproponowany zapis art. 47a ust 4 jest nieprecyzyjny, a jego zapisy są niezrozumiałe

1. Wątpliwości budzi zapis art. 47a ust 4, gdzie brak jest precyzyjnego określenia momentu złożenia wniosku – czy ma nastąpić to przed zatrudnieniem, bezpośrednio po zatrudnieniu pracownika czy w dowolnym momencie w ciągu 60 dni?
2. Czy refundacja przysługuje także w przypadku, gdy pracownik już nie pracuje, ponieważ został np. po 18 m-cach zwolniony, czy w świetle zapisu art. 47a ust. 4 w ogóle nie badamy, czy pracownik nadal jest zatrudniony lub jaka była przyczyna rozwiązania stosunku pracy, skoro pracodawca ma 60 m-cy na wystąpienie z wnioskiem?
3. Co oznacza termin „w ciągu 60 kolejnych dni” czy jest to okres jaki należy sprawdzić pod względem faktu czy pracodawca nikogo nie zatrudnił, czy jest to okres, w którym przysługuje 18 m-czna refundacja

Opinia woj. warmińsko-mazurskiego

Projekt zmian w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy pozwala na lepsze i sprawniejsze wykorzystanie środków z Funduszu Pracy – zgodnie z ich przeznaczeniem.

Doraźna poprawa tymi funduszami sytuacji płatniczej Państwa – tak jak to miało miejsce w ostatnim czasie – wobec wzrastającego bezrobocia jest działaniem niedopuszczalnym, tym bardziej, że właśnie spożytkowanie środków Funduszu Pracy w efekcie prowadzi także do powiększenia wpływów do budżetu państwa oraz ograniczenia wydatków na świadczenia społeczne.

4. Co w przypadku, gdy pracownik zatrudniany jest przez ww. okres 60 m-cy i pracodawca chce złożyć wniosek o refundację, to które 18 miesięcy będzie podlegało refundacji z okresu 60 m-cy i kto ma go wskazać – pracodawca czy urząd?
5. Jak należy rozumieć zapis art. 47a ust. 5: "Rrefundacja składek następuje przez okres zatrudnienia pracownika, ale nie dłuższy niż kolejne 18 miesięcy" w powiązaniu z zapisem art. 47a ust. 4, który mówi o tym, że pracodawca może otrzymać refundację składek w ciągu 60 kolejnych miesięcy. Czy to oznacza, że jeśli zawarł umowę z pracownikiem X na 10 m-cy w 2013 r., następnie na 10 m-cy w 2014, 2015, 2016, 2017 r., a w 2018 r. (w ciągu 60 m-cy od zawarcia pierwszej umowy) i kolejnych latach wystąpi z wnioskiem/wnioskami o refundację to czy na tego samego pracownika będzie mógł otrzymać refundację na każdy ze złożonych wniosków, mimo iż łączna suma pozostawania w zatrudnieniu będzie dłuższa niż „kolejne 18 m-cy” z art. 47a ust. 4? Czy zatem refundacja przysługiwać będzie dla pracownika imiennie i czy będzie możliwa sytuacja jak wyżej, czy tylko do 18 m-cy w ogóle na tego samego pracownika?
6. Zgodnie z art. 2, ust 1, pkt 25 obowiązującej aktualnie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy osoba fizyczna zatrudniająca co najmniej jednego pracownika (pojęcie to obejmuje zatem i osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą zatrudniające co najwyżej jednego pracownika – patrz art. 47a ust 2 projektu zmian ustawy) jest pracodawcą i może zgodnie z art. 47 ust 1 zawrzeć ze Starostą umowę przewidującą jednorazowe refundowanie poniesionych kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne. Obowiązujący przepis nie określa ani maksymalnej liczby osób, na zatrudnienie których możliwe jest otrzymanie refundacji, ani okresu, w którym sumowaniu podlega ilość otrzymanych refundacji. Zatem teoretycznie, pracodawcy zarówno zatrudniający 1 jak i większą liczbę pracowników mogą co 12-13 miesięcy występować do Starosty o refundację składek na ubezpieczenie społeczne w związku z zatrudnieniem skierowanych bezrobotnych. Zapis art. 47a ust 4 pkt 2 projektu zmian ustawy umożliwi pracodawcy zatrudniającemu co najwyżej jednego pracownika skorzystanie z refundacji zaledwie raz na przestrzeni 60 miesięcy. Przepisy z art. 47 ust 1 ustawy i art. 47a projektu zmian są niespójne w odniesieniu do pracodawców zatrudniających, co najwyżej jednego pracownika. Poza tym art. 47 ust 1 mówi o możliwości otrzymania jednorazowej refundacji, wypłacanej po co najmniej 12-miesięcznym okresie zatrudnienia skierowanego bezrobotnego.

W projekcie zmian w art. 47a mówi się natomiast o refundacji comiesięcznej. Zasadne byłoby wprowadzenie comiesięcznej refundacji w obu artykułach, gdyż dyskryminuje to pracodawców zatrudniających więcej niż jednego pracownika. Ponadto ujednoczenie sposobu refundacji ułatwiłoby również wielu mikroprzedsiębiorcom (zatrudniającym do 9 osób) tworzenie nowych miejsc pracy.

7. Art. 47a pkt 5 w sposób nieprecyzyjny ustala max wysokość refundacji, która jako „prognozowana” nie pozwoli na zaplanowanie jednoznacznej kwoty zobowiązania na okres refundacji.
8. Art. 47a ust 5 - nieprecyzyjne sformułowanie „prognozowane przeciętne wynagrodzenie miesięczne” proponujemy zastąpić zdefiniowanym w ustawie, „przeciętnym wynagrodzeniem” (art. 2 ust. 1 pkt 28).
9. Wątpliwości budzi zapis dotyczący miesięcznej, maksymalnej kwoty refundacji. Czy nie prostsze byłoby przyjęcie, że refundacji może podlegać całość kosztów poniesionych z tytułu opłacanych składek od wynagrodzenia minimalnego i przeciętnego; natomiast w przypadku wynagrodzenia wyższego niż przeciętne refundacja przysługiwałaby tylko do wysokości jak od przeciętnego wynagrodzenia lub wcale.
10. W projekcie ustawy mowa jest o „pracodawcy”, w powiązaniu z sytuacją, gdy „nie zatrudniał żadnego pracownika”. Jak ma się ten zapis do definicji pracodawcy zawartej w Kodeksie Pracy?
11. W projekcie ustawy cały czas pojawia się wyrażenie „pracownik”, a nigdzie nie ma mowy o „skierowanym bezrobotnym”, dopiero w uzasadnieniu do ustawy czytamy, że „jest to rozwiązanie szersze, gdyż obejmuje wszystkich pracowników”. Czy w związku z tym iż nie będziemy kierować bezrobotnych, to każdy pracodawca będzie mógł składać wnioski do każdego urzędu, czy będzie określone, kto i do jakiego urzędu, czy szerokie pojęcie „pracownik” zamiast „skierowanego bezrobotnego” nie spowoduje nadużyć w postaci sytuacji, że jeden pracodawca będzie mógł złożyć wniosek na tego samego pracownika do kilku urzędów?
12. Zapropionowane rozwiązania wymagają dookreślenia w drodze rozporządzenia, jak to ma miejsce w przypadku prac interwencyjnych, robót publicznych, jednorazowej refundacji składek na ubezpieczenie społeczne poniesione w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego, także w aspekcie pomocy publicznej. Dlatego też należy znowelizować zapis art. 60 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
13. Ponadto dookreślenia wymagają jeszcze:

- a) Zapisy, które obligatoryjnie powinny zostać zawarte w umowie, w szczególności:
- Okres na jaki umowa powinna zostać zawarta,
 - Okres zatrudnienia pracownika objętego refundacją,
 - Okres jego dalszego zatrudnienia po okresie refundacji
- b) Czy istnieje możliwość rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem, w jakich okolicznościach i jakie wiążą się z tym konsekwencje dla pracodawcy
- c) Czy istnieje możliwość wcześniejszego rozwiązania umowy o refundację i w przypadku wystąpienia jakich okoliczności
- d) Czy pracodawca zobowiązany jest do zwrotu otrzymanej refundacji i w przypadku wystąpienia jakich okoliczności
14. Czy projektowana zmiana nie stawia w gorszej sytuacji pracodawców zatrudniających osoby bezrobotne, na osoby te nałożone są bowiem większe obostrzenia niż na pracodawców, którzy nie zatrudniają osób bezrobotnych

p.o. Dyrektor
Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Łodzi
Andrzej Kaczorowski

Szczecin, 27 listopada 2012 r.

GM. II.1122.1.239.2012.IJ

Pan Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura Związku Województw RP

UWAGI

**do poselskiego projektu ustawy (klubu poselskiego SLD)
o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy**

Po dokonaniu merytorycznej analizy ww. dokumentu, a także w oparciu o uwagi i opinie Powiatowych Urzędów Pracy naszego województwa, opiniujemy negatywnie zaproponowane w nim zmiany.

Decyzja taka podyktowana jest niedoprecyzowaniem zapisów proponowanych zmian, szczególnie w obszarach dotyczących zasad stosowania nowo utworzonego instrumentu (potencjalni uczestnicy, refundacja składek; wielkość kwoty oraz okresy nieskładkowe, kwestia pomocy publicznej, brak propozycji wprowadzenia niezbędnych aktów wykonawczych).

Warto jednak zwrócić uwagę na fakt, iż uznanie w opinii Powiatowych Urzędów Pracy znalazła propozycja zapisu minimalnych kwot środków Funduszu Pracy, jakie minister właściwy do spraw finansów publicznych winien przekazywać dysponentowi Funduszu Pracy, zgodnie z pkt. 9 uzasadnienia.

Jednakże, ze względu na niedoprecyzowanie zapisów w wielu obszarach, niemożliwa jest akceptacja całego projektu.

UZASADNIENIE:

1. Utworzenie nowego instrumentu: refundacja kosztów poniesionych z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika przez osobę fizyczną prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

Ze względu na fakt, iż jednym z determinantów warunkujących sytuację na rynkach pracy jest chęć pracodawców do zatrudniania nowych pracowników, znaczenie mają działania zmierzające do zmniejszenia kosztów stworzenia dodatkowego miejsca pracy. W opinii urzędów pracy instrument, którym dysponują obecnie służby zatrudnienia, zniechęca pracodawców do korzystania z niego. Z tego powodu, rozszerzenie katalogu instrumentów jest pożądane.

2. Beneficjenci nowego instrumentu (art. 44 pkt 4a).

Doprecyzowania wymaga sformułowanie: „z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika przez osobę fizyczną prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą”. Nie wynika z niego jednoznacznie, czy instrument ten dotyczy skierowanych przez Urząd bezrobotnych, czy zatrudnienia w ogóle. Umieszczenie tej formy wsparcia w katalogu instrumentów rynku pracy adresowanych do osób bezrobotnych i poszukujących pracy wymienionych w art. 43 Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r., Nr 69 poz. 415 z późn. zm.) dałoby możliwość kierowania wsparcia do osób pozostających w rejestrach urzędów pracy. W przeciwnym wypadku, z pomocy będą mogli korzystać pracownicy przechodzący z innych zakładów pracy, którzy nie wymagają wsparcia służb zatrudnienia. Jednocześnie, osoby w nim zarejestrowane, nie posiadające odpowiednich kwalifikacji, umiejętności lub doświadczenia, mało mobilne zawodowo i przestrzennie nadal będą defaworyzowane i ich sytuacja na rynku pracy nie zmieni się. Z tych powodów, w opinii części urzędów pracy, instrument powinien dotyczyć zatrudnienia skierowanych osób bezrobotnych, pozostających w ewidencji urzędu pracy, a nie wszystkich przyjmowanych pracowników.

3. Okresy nieopłacania składek (art. 44 pkt 4a; art. 47a ust. 6).

Należy doprecyzować kwestie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w związku z zatrudnieniem nowego pracownika w sytuacji wystąpienia okresów, w trakcie których pracodawca faktycznie ich nie opłaca (np. wynikających z długotrwałego zwolnienia lekarskiego lub urlopu macierzyńskiego). Powstaje wówczas wątpliwość, czy okresy te wydłużają okres 18 miesięcy refundowania składek wskazany w art. 47a ust. 6 nowelizowanej ustawy.

4. Refundacja składek jako pomoc publiczna lub pomoc de minimis dla pracodawcy (art. 44 pkt 4a).

Nie określono, czy refundacja składek stanowi pomoc publiczną lub pomoc de minimis dla pracodawcy. Z uzasadnienia do proponowanych zmian wynika, iż ustawodawca nie przewiduje wydania aktu wykonawczego do art. 47a, zatem brak jest regulacji tego zagadnienia.

5. Wyłączenie z pomocy członków rodzin i innych osób spowinowaconych z właścicielem jednoosobowej firmy (art. 47a ust. 2).

Pozytywnie należy ocenić treść zapisu wyłączającego z pomocy członków rodzin i inne osoby spowinowacone z właścicielem jednoosobowej firmy (stanowi to problem również przy realizacji innych instrumentów rynku pracy). Jak wskazują urzędy pracy, z protokołów pokontrolnych dotyczących realizacji zadań związanych z aktywizacją osób bezrobotnych, wsparcie wymienionych osób nie jest zasadne i ich zatrudnienie nie powinno być finansowane ze środków publicznych.

6. Maksymalna kwota refundowanych składek (art. 47a ust. 5).

Dyskusyjna jest proponowana maksymalna kwota refundowanych składek (ustalona od 80% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia): limit refundowanych składek mógłby być ustalony w odniesieniu do wielkości najniższego wynagrodzenia.

7. Comiesięczne przekazywanie kwoty refundowanych składek (art. 47a ust. 7)

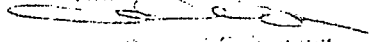
Pozytywnie należy się odnieść do comiesięcznych okresów refundacji składek, ponieważ refundacja po upływie 12 miesięcy, na podstawie art. 47 Ustawy, spotyka się z niechęcią pracodawców, czego efektem jest rzadkie stosowanie tego instrumentu. Częstsze okresy refundacji spowodują zwiększenie grona pracodawców zainteresowanych tą formą wsparcia.

8. Konieczność wprowadzenia aktów wykonawczych regulujących funkcjonowanie nowego instrumentu (art. 44 pkt 4a)

Po analizie uzasadnienia do proponowanych zmian należy wskazać, że niezbędne będą szczegółowe akty wykonawcze regulujące funkcjonowanie nowego instrumentu (np. regulacje dotyczące rotacji pracowników, za których dokonywana jest refundacja lub sposób weryfikacji osób podejmujących pracę pod kątem wykluczeń, o których mowa w art. 47a ust. 2).

9. Określenie minimalnych kwot środków Funduszu Pracy, udostępnianych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dysponentowi Funduszu Pracy (art. 109e)

Zaproponowane zmiany należy uznać za słuszne, gdyż wpłyną one na zwiększenie racjonalności oraz planowanie działań, jak również sprawniejsze zarządzanie środkami Funduszu Pracy, w szczególności na możliwość reagowania na zmiany zachodzące na rynku pracy.

MINISTER PRACY I POLITYKI
SOCJALNEJ

M. G. G. G.

Opinia woj. podlaskiego

Odnosząc się do idei zmian w poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy należy podkreślić, iż wsparcie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą a przez to rozwój przedsiębiorczości są niezwykle istotne dla poprawy sytuacji na rynku pracy i tworzenia nowych miejsc pracy. Należy wykorzystywać istniejące instrumenty wsparcia, jak też inicjować nowe aby wspierać przedsiębiorczość oraz osoby przedsiębiorcze. Jak wskazują Wnioskodawcy zmian, dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej przez osoby bezrobotne uzyskuje największą efektywność i jednocześnie zauważono, że obecne przepisy ustawy są wystarczające aby ten kierunek działań mógł zostać potraktowany priorytetowo. Ważne jest przy tym zwiększenie nakładów finansowych na aktywne przeciwdziałanie bezrobociu, zwłaszcza w okresie spowolnienia gospodarczego.

Natomiast biorąc pod uwagę proponowane zmiany:

1. wprowadzenie „nowego” instrumentu w postaci refundacji kosztów poniesionych z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika przez osobę fizyczną prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, stawia w pozycji uprzywilejowanej osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i zatrudniające co najmniej jednego pracownika (w rozumieniu ustawy są to pracodawcy) względem pozostałych pracodawców. Dotychczasowy instrument określony w art. 47 ustawy skierowany jest do wszystkich pracodawców, w tym również do osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą i zatrudniających co najmniej jednego pracownika.

Ponadto, proponowany zapis art. 47a ust. 4 ustawy jest dość niejasny i może nasuwać wątpliwości interpretacyjne w odniesieniu do zapisów ust. 6 tegoż artykułu.

Założenie, że refundacja kosztów związanych z opłaceniem składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu zatrudnienia pracownika będzie dotyczyć wszystkich pracowników, a nie tylko skierowanych bezrobotnych, wydaje się być niezasadne, bowiem z jednej strony służby zatrudnienia powinny wspierać pracodawców, z drugiej zaś, stosować instrumenty wpływające na zmniejszenie skali bezrobocia, a więc takie, które godzą interesy pracodawcy i osoby poszukującej zatrudnienia.

2. Proponowany zapis art. 109e ustawy (dodany) jest nieprecyzyjny i budzi wątpliwości zarówno w zakresie adresata jak i sposobu wyliczenia oraz wielkości przyjmowanych wskaźników.

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 28 listopada 2012 r.

DO-KK.043.66.2012

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

W odpowiedzi na pismo dotyczące konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przygotowanego przez grupę posłów, informuję co następuje.

Niewątpliwie na poparcie zasługuje inicjatywa wprowadzenia zmian do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69 poz. 415 ze zm.) polegająca na wprowadzeniu mechanizmu określającego procentowe przekazywanie środków Funduszu Pracy do wykorzystania zgodnie z jego ustawowym przeznaczeniem jego dysponentowi tj. Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej. Zmiana ta jest szczególnie istotna z uwagi na ograniczenie wydatków z przedmiotowego funduszu w ostatnich latach, w tym przede wszystkim wydatków na aktywne formy wspierania zatrudnienia. Proponowana regulacja (art. 1 pkt 4 ww. projektu) umożliwi *de facto* odblokowanie środków zgromadzonych na Funduszu Pracy, jakże potrzebnych w sytuacji rosnącego bezrobocia, którego stopa w październiku br. wynosiła już 12,5%.

Natomiast propozycja zawarta w art. 1 pkt 1 – 3 ww. noweli dotycząca nowych form wspierania zatrudnienia budzi poważne wątpliwości co do możliwości realizacji jej zapisów w obecnym stanie finansów publicznych. W sytuacji ograniczania wydatków na istniejące instrumenty rynku pracy, wprowadzanie kolejnych form wsparcia generujących znaczące w skali budżetu państwa koszty wydaje się być nieuzasadnione.

**Opinia woj. pomorskiego dotycząca poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy
o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy
złożonego przez Klub Poselski SLD.**

- **W odniesieniu do wprowadzenia nowego instrumentu rynku pracy wspierającego podstawowe usługi rynku pracy - art. 1, pkt. 1), 2), 3):**

Nowy instrument jakim jest refundowanie kosztów składek na ubezpieczenia społeczne w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika przez osobę fizyczną prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą mógłby wspierać:

- zatrudniania pracowników przez osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, poprzez refundację składek na ubezpieczenie społeczne,
- zawieranie przez pracodawców umów o pracę (a nie umów cywilno-prawnych) i legalnego zatrudnienia,
- rozwój mikroprzedsiębiorstw (osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą) a jednocześnie tworzenie nowych miejsc pracy.

Warunki na jakich ten instrument będzie mógł być stosowany przez starostów zostały wyraźnie zdefiniowane:

- prowadzenie przez pracodawcę działalności gospodarczej od co najmniej 12 miesięcy, a w okresie 12 miesięcy poprzedzających nie zatrudnianie żadnego pracownika lub zatrudnianie najwyżej jednej osoby,
- wykluczenie z prawa do refundacji członków najbliższej rodziny,
- refundacja na pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy,
- możliwość skorzystania z refundacji w ciągu kolejnych 60 miesięcy - raz z tytułu zatrudnienia pierwszego pracownika i raz z tytułu zatrudnienia drugiego pracownika,
- wprowadzenie limitu refundacji - miesięczna, maksymalna kwota refundowanych składek nie może przekroczyć kwoty składek ustalonych od podstawy wymiaru równej 80% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego,
- refundowanie składek przez okres zatrudnienia pracownika nie dłużej niż 18 miesięcy,
- refundowanie składek co miesiąc, po ich opłaceniu przez pracodawcę,
- fakultatywna możliwość stosowania.

Wątpliwości budzi skierowanie tego instrumentu do wszystkich pracowników. Zgodnie z ideą ustawy o promocji zatrudnienia i instytucji rynku pracy instrument powinien obejmować wyłącznie osoby uprzednio bezrobotne i poszukujące pracy zarejestrowane w powiatowych urzędach pracy.

Wątpliwości budzi też wymóg prowadzenia przez pracodawcę działalności gospodarczej od co najmniej 12 miesięcy, co na samym wstępie utrudnia rozwój firmy. Można ten okres skrócić do 6 m - cy.

Istnieje również potrzeba sformułowania przepisów wykonawczych, które precyzowałyby ww. zasady (np. określenia postępowania w sytuacji, gdy pracownik zrezygnuje lub zostanie zwolniony z pracy, odniesienia do pomocy publicznej, doprecyzowania warunków umowy, itd.).

Stosowanie ww. instrumentu powinno być oczywiście limitowane możliwościami Funduszu Pracy.

- W odniesieniu do wprowadzenia zasad określania limitu Funduszu Pracy - **art. 1, pkt. 4)**:

Ustalenie zasad określania wysokości i przekazywania limitu środków dysponentowi Funduszu Pracy oraz dalszego ich przekazywania umożliwi wydatkowane przychodów Funduszu Pracy zgodnie z ustawowym celem tego Funduszu.

Kraków, dnia 26 listopada 2012 roku
OR-IX.0821.469.2012

**Uwagi Województwa Małopolskiego w przedmiocie poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.**

Proponuję się doprecyzowanie brzmienia punktu 4) projektu poprzez dodanie po wyrazach „2. Jeżeli stopa bezrobocia rejestrowanego” wyrazów „dla kraju”, w konsekwencji punkt 4) otrzyma brzmienie:

„*dodaje się art. 109e w brzmieniu:*

Art. 109e

1. Łączna kwota środków Funduszu Pracy, udostępnionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dysponentowi Funduszu Pracy oraz przekazanych w danym roku przez dysponenta Funduszu Pracy na realizację zadań określonych w ustawie, nie może być niższa niż suma kwoty równej 90% przychodów Funduszu Pracy w danym roku kalendarzowym i kwoty równej 80% stanu środków Funduszu na koniec roku poprzedniego.

2. Jeżeli stopa bezrobocia rejestrowanego dla kraju na koniec sierpnia danego roku kalendarzowego, podawana do publicznej wiadomości przez Główny Urząd Statystyczny jest niższa niż 8%, to wskaźniki 90% i 80% określone w ust. 1 otrzymują w następnym roku kalendarzowym odpowiednio wielkość 80% i 65% a jeżeli stopa bezrobocia rejestrowanego jest niższa niż 5% - wskaźniki te otrzymują w następnym roku kalendarzowym odpowiednio wielkość 70% i 50%.”

Powyższa propozycja zmiany wynika z faktu, iż stopa rejestrowanego bezrobocia publikowana w raportach Głównego Urzędu Statystycznego przedstawiana jest w stosunku do różnorodnych obszarów, tj. na skalę powiatów, województw, kraju etc. Powyższa zmiana brzmienia pozwoli na doprecyzowanie przepisu oraz uniknięcie błędnej interpretacji tekstu ustawy.

Lubuskie

Członek Zarządu Województwa Lubuskiego
Stanisław Tomczyszyn

Zielona Góra, 27 listopada 2012 r.

DS.IV.910.22.2012

Pan

Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura

Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Świętojerska 5/7

00-236 Warszawa

Szanowny Panie Dyrektorze,

Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze, Departament Infrastruktury Społecznej odpowiadając na prośbę dotyczącą przedłożenia opinii na temat poselskiego projektu *ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* uprzejmie informuje, że po zasięgnięciu opinii Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Zielonej Górze pozytywnie opiniuje regulacje zawarte w przedmiotowym dokumencie.

W naszej opinii refundowanie osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą kosztów poniesionych z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika ułatwi „pierwszy krok” w biznesie.

Z szacunkiem
Stanisław Tomczyszyn

Urząd Marszałkowski
Województwa Lubuskiego

ul. Podgórska 7
65-057 Zielona Góra
tel. +48/68/45 65 580, fax +48/68/45 65 571
www.lubuskie.pl

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BSA III - 021- 443/12

Warszawa, dnia 21 listopada 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ... 22.11.2012 ...

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 16 listopada 2012 r., GMS-WP-173-333/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 27. 11. 2012 r.

PG VII G 025-402/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 28. 11. 2012

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie parlamentaryście

W nawiązaniu do pisma z dnia 9 listopada 2012 r., nr GMS-WP-173-333/12, dotyczącego poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia*, przekazanego do zaopiniowania przez Prokuratora Generalnego w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że do w/w projektu, w zakresie odnoszącym się do obszaru działania prokuratury i kompetencji merytorycznych Prokuratora Generalnego uwag nie zgłaszam.

Z szacunkiem

A. [Signature]

Warszawa, dnia 03.12. 2012 r.

UNP: 2012-72969
991100/0220-243/2012/SK

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 03.12.2012

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z otrzymanym do opinii, przy piśmie z dnia 16 listopada 2012 r., znak: GMS-WP-173-333/12, poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, uprzejmie informuję, że z punktu widzenia wykonawcy, nie zgłaszam uwag do przedłożonego projektu.

Z poważaniem
Zdzisław

Zbigniew Derdziałek

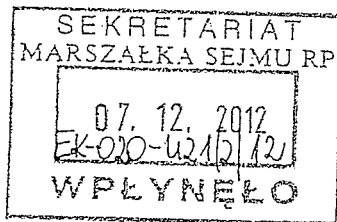

Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Krasnodębska - Tomkiel

U·K·K
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

DDO-500-17(2)/12/AH

Warszawa, 7 grudnia 2012 r.

Pan
Cezary Grabarczyk
Wicemarszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo z dnia 16 listopada 2012 r. (GMS-WP-173-334/12), zawierające wniosek o wydanie opinii do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy uprzejmie informuję, iż w dniu dzisiejszym została wydana opinia Nr 14 /2012/P/AH, którą przekazuję w załączeniu.

Z poważaniem,

Zał. Opinia Nr 14 /2012/P/AH

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAŁGORZATA KRASNODEBSKA-TOMKIEL

DDO – 500 – 17(2)/2012/AH

Warszawa, dnia 7 grudnia 2012 r.

Opinia Nr 14 /2012/P/AH

do projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Pismem z dnia 16 listopada 2012 r. (GMS-WP-173-334/12) Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej wystąpił z wnioskiem o wydanie opinii do *projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* (dalej: projekt ustawy). Działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 16a *ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej*¹ (dalej: ustawa o pomocy publicznej), stwierdzam co następuje.

I. Opis projektu ustawy

Przepis art. 1 pkt 1 projektu ustawy wprowadza do art. 44 *ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy*² (dalej: ustawa o promocji) nowy instrument rynku pracy – refundowanie kosztów poniesionych przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne w związku z zatrudnieniem pierwszego lub drugiego pracownika. Instrument ten ma stanowić zachętę do zatrudniania pracowników przez osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, dotychczas nie zatrudniające nikogo lub zatrudniające jednego pracownika. Zasady przyznawania tej refundacji określone są w art. 1 pkt 2 projektu ustawy (w nowym art. 47a ustawy o promocji). W projekcie ustawy nie wskazano jednak przeznaczenia pomocy oraz warunków jej udzielenia uwzględniając przepisy o pomocy publicznej.

Projekt ustawy reguluje ponadto udostępnianie środków Funduszu Pracy przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dysponentowi Funduszu Pracy.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.

² Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 ze zm.

II. Kryteria kwalifikacji wsparcia jako pomoc publiczna i ocena projektowanej refundacji z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.

Oznacza to, iż wsparcie dla przedsiębiorstwa podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnione są następujące przesłanki:

- udzielane jest ono przez państwo lub ze środków państwowych,
- przedsiębiorstwo uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, że refundacja będzie związana z prowadzeniem działalności gospodarczej i będzie pochodziła ze środków publicznych (Fundusz Pracy). Spełniona jest w tym przypadku również przesłanka selektywności (refundacja będzie udzielana określonej grupie przedsiębiorców) oraz przesłanka korzyści – udzielenie refundacji spowoduje pomniejszenie kosztów działalności przedsiębiorstwa, które podmiot w normalnych warunkach musiałby ponieść. Analiza przesłanki zakłócenia konkurencji i wpływu wsparcia na unijną wymianę handlową prowadzi do konkluzji, że - przy założeniu, że beneficjenci refundacji będą podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą w sektorach otwartych na konkurencję - udzielenie refundacji poprawi ich pozycję rynkową w stosunku do konkurentów. Komisja Europejska uznaje warunek zakłócenia konkurencji i wymiany handlowej za spełniony nawet w przypadku, gdy zakłócenie to miałyby mieć charakter jedynie potencjalny. Można dodatkowo wskazać stanowisko przedstawione przez Sąd³, w którym wskazano, że „do celów zakwalifikowania działania krajowego jako pomocy państwa nie jest konieczne stwierdzenie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji, lecz jedynie zbadanie, czy pomoc może mieć wpływ na tę wymianę handlową i zakłócać konkurencję.

Z uwagi na spełnienie wszystkich przesłanek z art. 107 ust. 1 TFUE należy zatem stwierdzić, że projektowana refundacja stanowi pomoc publiczną.

III. Zapewnienia zgodności przedmiotowej pomocy oraz obowiązek jej notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE.

W projekcie ustawy nie wskazano warunków udzielania refundacji, wynikających z przepisów o pomocy publicznej oraz przeznaczenia tej pomocy. Brak powyższych informacji uniemożliwia dokonanie oceny refundacji z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej.

³ Orzeczenie z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie C-494/06 Komisja przeciwko Republice Włoskiej.

Należy zauważyć, że projektowany instrument jest podobny do jednorazowej refundacji poniesionych kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego, o której mowa w art. 44 pkt 4, art. 47 oraz art. 51 ust. 4 ustawy o promocji. Warunki udzielania tej refundacji zostały określone w *rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 stycznia 2009 r. w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne*⁴, wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 60 ustawy o promocji (dalej: rozporządzenie o pracach interwencyjnych). Refundacja ta dotyczy jednak zatrudnianej osoby bezrobotnej (zarejestrowanej jako bezrobotna w urzędzie pracy) a projektowany instrument – zatrudnionego pracownika (osoby pozostającej bez pracy, ale niekoniecznie posiadającej status osoby bezrobotnej). Podstawą do uzyskania refundacji w tych dwóch przypadkach jest więc zatrudnienie różnych kategorii osób.

Z uwagi na fakt, że refundacja istniejąca w obowiązujących przepisach ustawy o promocji związana jest z zatrudnieniem osoby bezrobotnej, a warunkiem uzyskania projektowanej refundacji będzie zatrudnienie pracowników, nie jest możliwe zastosowanie w stosunku do nowego instrumentu delegacji z art. 60 ustawy o promocji, a tym samym rozporządzenia o pracach interwencyjnych.

W związku z powyższym, możliwa jest następująca kwalifikacja projektowanej refundacji:

1. Mogłaby być ona udzielana jako pomoc de minimis, zgodnie z *rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis*⁵. Wartość pomocy de minimis dla jednego podmiotu w ciągu trzech lat podatkowych, bez względu na podstawę prawną jej udzielania, formę oraz źródło pochodzenia, nie może przekroczyć kwoty 200 tys. euro (100 tys. euro w sektorze transportu drogowego).

W projekcie ustawy należałoby określić, że refundacja będzie udzielana zgodnie z ww. rozporządzeniem Nr 1998/2006 lub uzupełnić projekt o przepis wprowadzający do ustawy o promocji delegację do wydania przepisów wykonawczych, określających warunki udzielania projektowanej refundacji. Program pomocowy przewidujący udzielanie pomocy de minimis nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, a jedynie zgłoszeniu Prezesowi UOKiK w trybie art. 7 ust. 3 ustawy o pomocy publicznej.

2. Możliwe jest również udzielanie projektowanej refundacji, podobnie jak refundacji, o której mowa w art. 44 pkt 4, art. 47 i art. 51 ust. 4 ustawy o promocji, zgodnie z *rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu*⁶, z tym jednak zastrzeżeniem, że wówczas dofinansowane mogłoby być wyłącznie zatrudnienie pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 ww. rozporządzenia Nr 800/2008.

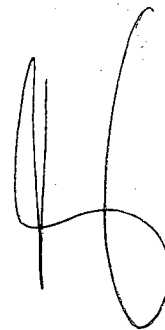
Przyjmując taką kwalifikację, w projekcie ustawy należałoby wprowadzić przepisy określające, że refundacja będzie udzielana zgodnie z ww. rozporządzeniem Nr 800/2008 oraz alternatywnie: uzupełnić treść art. 60 ustawy o promocji poprzez uwzględnienie w nim projektowanej refundacji albo wprowadzić do ustawy o promocji delegację do wydania przepisów wykonawczych, określających warunki udzielania refundacji, zgodne z ww. rozporządzeniem. Programy pomocowe stanowiące podstawę udzielania pomocy

⁴ Dz. U. Nr 5, poz. 25.

⁵ Dz. Urz. UE L 379 z 28 grudnia 2006 r.

⁶ Dz. Urz. UE L 214 z 9 sierpnia 2008 r.

w ramach wyłączeń grupowych nie podlegają notyfikacji Komisji Europejskiej, a jedynie opiniowaniu przez Prezesa UOKiK, który również przesyła Komisji informację o rozpoczęciu udzielania pomocy w ramach programu.

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large loop on the right.